

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

15 februarie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte - Petru Ursache,

judecătorii - Constantin Alerguș, Vladimir Timofti,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatei Dones Alexandra, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui

Dones Alexandra

Termenul de examinare a cauzei:

instanța de fond: 29.08.2014 - 09.09.2015;

instanța de apel: 02.11.2015 - 13.09.2016;

instanța de recurs: 04.11.2016 - 15.02.2017.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală legal executată.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Basarabeasca din 09 septembrie 2015, Dones Al-dra învinuită în baza art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, a fost achitată deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpată.

Dones Al-dra a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei.

În temeiul art. 96 Cod penal, instanța de judecată a amânat executarea pedepsei în privința inculpatei, până la atingerea copilului minor Dones A. (a.n. 02.09.2012), a vârstei de 8 ani.

Conform prevederilor art. 227 alin. (2) pct. 1), 229 Cod de procedură penală, în legătură cu starea materială precară a familiei inculpatei, care este invalidă de gradul - II și are la educație și întreținere un copil minor, neîncadrarea în câmpul muncii, a fost eliberată de plata cheltuielilor judiciare, care au fost trecute în contul statului.

1.2. Prin aceeași sentință au fost condamnați Vaslian V. și Baraghin Al., în privința cărora hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. De către organul de urmărire penală Dones Al-dra a fost învinuită de faptul că, pe parcursul lunii decembrie 2013, în timpul nopții, în urma unei înțelegeri prealabile și împreună cu Baraghin Al. și Vaslian V., având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au pătruns prin ușa de la intrare în casa lui Mîrza A. situată în or. Cimișlia, str. Decebal 45/3, de unde au sustras pe ascuns: un televizor de model „Samsung”, un monitor pentru calculator de model „Samsung”, două procesoare pentru calculator de model „Samsung”, un video-casetofon de model „Vitek”, un ventilator de model „Vitek”, un audio-casetofon, un ceainic de model „Vitek”, 2 tablouri, o masă din lemn pentru televizor, un covor cu dimensiunile 2 x 3 m, un covor cu dimensiunile 0,5 x 0,5 m, două scaune, un aparat de suc, o pernă decorativă, 2 ceasuri, 2 boxe pentru calculator de model „Genius”, un tuner de la antena de satelit de model „Focus Star”, un set de veselă, 50 casete video, 12 seturi cearșafuri pentru dormitor, 35 de prosoape, o scurtă din blană pentru dame, 10 perechi de pantaloni bărbătești, 7 fuste pentru dame, 20 maiori bărbătești, 10 cămăși, 5 plăpumi, pricinuindu-i astfel părții vătămate o pagubă materială în sumă de 25 595 lei.

Tot ea, în luna decembrie 2013, ziua concretă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, Dones Al-dra aflându-se în casa cet. Dănuță N. situată pe str. Traian, 28, din or. Cimișlia, în timpul ce făcea curățenie, având scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns dintr-un sacou aflat în dulap un inel din aur cu greutatea de 6 gr, proba 959, în sumă de 3 150 lei, un lănțisor din aur cu greutatea 11,9 gr, proba 959, în sumă de 6 247 lei și un pandantiv din aur cu greutatea 3 gr, proba 959, în sumă de 1 575 lei, pricinuindu-i părții vătămate o pagubă materială în sumă totală de 10 972 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel acuzatorul de stat, care a solicitat, casarea acesteia în partea achitării inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de condamnarea la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei, iar în temeiul art. 96 Cod penal să-i fie amânată executarea pedepsei, până la atingerea de către copilul minor Dones A a.n. 2012, a vârstei de 8 ani.

În motivarea apelului declarat acuzatorul de stat a invocat că, instanța de judecată nu a ținut cont de pertinența, concludența, utilitatea și veridicitatea tuturor probelor acumulate și examinate în cadrul ședinței judiciare din punct de vedere al coroborării lor, prin care s-a confirmat vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Astfel, instanța și-a întemeiat concluziile de achitare a inculpatei bazându-se exclusiv pe declarațiile acesteia, care sunt insuficiente, incomplete și contradictorii, dând o apreciere subiectivă a declarațiilor părții vătămate, martorilor, cât și inculpatului Baraghin Al. depuse în cadrul urmăririi penale cât și alte probe obiective.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința și

pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Dones Al-dra a fost condamnată în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) d) Cod penal, la 1 an și 6 luni închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa stabilită, i-a fost cumulat parțial pedeapsa numită în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiind condamnată definitiv la 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar pentru femei.

Conform prevederilor art. 96 Cod penal, s-a dispus amânarea executării pedepsei până la atingerea de către copilul minor Dones A. a.n. 02.09.2012, a vârstei de 8 ani.

În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea deciziei adoptate instanța de apel a menționat că, prima instanță pronunțând o sentință de achitare a lui Dones Al-dra, pe capătul de învinuire adus în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, nu a făcut o justă apreciere a probelor prezentate și cercetate în cadrul ședinței de judecată și astfel în mod eronat a hotărât achitarea inculpatei pe episodul menționat.

Instanța de apel, analizând totalitatea de probe acumulate la cauza penală și apreciindu-le, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, a constatat că inculpata Dones Al-dra a săvârșit și infracțiunea imputată ei pe episodul furtului de la Mîrza A.

Instanța de apel a reținut că, necăutând la faptul că inculpata nu a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate ei, pe episodul menționat, vina acesteia este demonstrată pe deplin prin cumulul probelor prezentate și cercetate în prima instanță și verificate în instanța de apel cum ar fi: - *declarațiile: inculpatei (f.d. 166 vol. III), inculpaților Vaslian V. (f.d. 164-165 vol. III) și Baraghin Al. (f.d. 167-168 vol. III); părții vătămate Mîrza A. (f.d. 124 vol. III); martorului Postolachi Iu. (f.d.137 vol. III); martorului Cucereanu L. (f.d. 128 vol. III); - plângerea cet. Mîrza A. din 23.12.2013 depusă la IP Cimișlia (f.d. 75 vol. I); - declarațiile bănuितului Baraghin Al. (f.d. 63 - 34 vol. IV); - informația nr. 3159 înregistrată la 23.12.2013 în R-2 al IP Cimișlia (f.d. 77, vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.12.2013, planșa fotografică, conform căreia a fost cercetat casa de locuit a cet. Mîrza A. (f.d. 79 vol. I); - procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.12.2013, planșa fotografică (f.d. 85 vol. I); - recipisa din 23.12.2013 semnată de cet. Mîrza A. (f.d. 134 vol. III); - ordonanța de refuz de începere a urmăririi penale (f.d. 170-174 vol. III).*

Având în vedere cele sus menționate, instanța de apel a considerat întemeiat și care urmează a fi reținute ca temei de casare a sentinței argumentele apelului declarat de acuzatorul de stat.

Or, analizând probele cercetate atât la urmărirea penală, în instanța de fond cât și în cadrul instanței de apel, așa cum a fost menționat mai sus, instanța

de apel a conchis că vina inculpatei a fost demonstrată pe deplin, partea acuzării prezentând în acest sens suficiente probe pertinente, admisibile și concludente, care în volum deplin dovedesc vinovăția inculpatei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) d) Cod penal.

La aprecierea categoriei și măsurii de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 și 77 Cod penal, instanța de apel a ținut cont de gradul prejudiciabil și pericolul social al infracțiunii, de persoana inculpatei, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra vinovatului.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate mai sus, instanța de apel a conchis că corectarea și reeducarea inculpatei poate avea loc prin stabilirea în privința acesteia a unei pedepse privative de libertate prevăzute conform art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsei numită în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că inculpata are la întreținere un copil minor, pe care îl educă de una singură, nu este căsătorită, nu este încadrată în câmpul muncii, circumstanțe pe care instanța le-a apreciat ca fiind atenuante, considerând necesar de amânat executarea pedepsei inculpatei până la împlinirea vârstei de 8 ani a copilului acesteia.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Sîrbu V. în numele inculpatei, care, invocând temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia cu menținerea în vigoare a sentinței, invocând că inculpata a fost condamnată în lipsa probelor ce ar indica asupra existenței componentei de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în acțiunile acesteia, fapt ce indică asupra unei probleme de drept de importanță generală, abordată în cauza respectivă, or, este inadmisibil ca inculpata să fie condamnată pentru acțiunile ilegale pe care nu le-a comis.

Inculpata a declarat că ea nu a participat la înțelegerea prealabilă referitoare la sustragerea bunurilor din domiciliul lui Mîrza A., iar acestea au fost sustrate la inițiativa și prin acțiunile lui Vaslian V. și Baraghin A., prin urmare, vinovăția inculpatei nu a fost dovedită și instanța de fond corect a ajuns la concluzia că fapta nu a fost comisă de către ea, fiind achitată pe acest episod.

Astfel, instanța de apel incorect a reținut în acțiunile inculpatei prezența elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. b), c) Cod penal, or, o persoană nu poate fie condamnată pe presupuneri derivate din pretinsele probe ale acuzării, care nu sunt concludente, pertinente nici utile.

6.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, invocând că recurentul, de fapt, își motivează contestația prin

dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, însă motivele de reapreciere a materialului probatoriu nu se conțin în temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Precum a fost menționat supra, recurentul invocă drept temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel pct. 8), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu aprecierea probelor de către instanța de apel, indicând că Dones Al-dra a fost condamnată în lipsa probelor ce ar indica asupra existenței componentei de infracțiune prevăzute la art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, or, bunurile din domiciliul lui Mîrza A. au fost sustrase la inițiativa și prin acțiunile lui Vaslian V. și Baraghin A., ea nu a participat la înțelegerea prealabilă referitoare la comiterea infracțiunii pe acest episod.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul declarat de partea acuzării, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, fiind cercetate suplimentar probele administrate de instanța de fond, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată în *pct. 4. al prezentei decizii*.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea parțială a sentinței în privința inculpatei Dones Al-dra și pronunțării unei noi hotărâri în partea respectivă.

Ținând seama de aceste prevederi, Colegiul penal constată că instanța de apel a fost în drept și, de fapt, întemeiat a dispus casarea parțială a sentinței în partea achitării inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b, c) Cod penal (episodul sustragerii bunurilor de la Mîrza A.), expunându-se argumentat din motivul cărei erori de drept urmează a fi casată soluția primei instanțe în partea respectivă, iar în continuare verificând minuțios toate probele administrate și *descrie în pct. 5. al prezentei decizii*, a ajuns la concluzia condamnării lui Dones Al-dra conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, motivându-și detaliat și clar soluția adoptată.

În atare circumstanțe Colegiul penal conchide că, instanța de apel pronunțând o nouă hotărâre, a cercetat toate probele prezentate de părți și, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității probelor adunate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatei în săvârșirea infracțiunii imputate, iar încadrarea juridică a acțiunilor lor este justă.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestora nu s-au stabilit.

Totodată, temeiurile invocate de recurent referitor la nevinovăția lui Dones Al-dra pe episodul sustragerii bunurilor de la Mîrza A., sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanța de apel a motivat condamnarea inculpatei prin faptul, că învinuirea a prezentat suficiente probe (*descrie în pct. 5 al prezentei decizii*), care dovedesc inclusiv participarea și vinovăția ei pe acest episod.

Colegiul penal va respinge ca neîntemeiat argumentul apărării precum că, bunurile din domiciliul lui Mîrza A. au fost sustrate la inițiativa și prin acțiunile lui Vaslian V. și Baraghin A., iar inculpata nu ar fi participat la înțelegerea prealabilă referitoare la comiterea acestei infracțiuni, or, potrivit probelor anexate la materialele cauzei, inclusiv declarațiilor inculpatei relatate în cadrul ședinței de judecată din prima instanță și susținute în instanța de apel, toate bunurile furate de la Mîrza A. au fost ridicare de către colaboratorii poliției de la ea de

acasă (f.d. 164,168, vol. III), iar potrivit declarațiilor lui Baraghin Al. relatate la faza urmăririi penale, bunurile din casa lui Mîrza A. au fost sustrate împreună cu Vaslian V. și concubina acestuia Dones Al-dra (f.d. 104, vol. I, 63,64, vol. IV).

Astfel, de către instanța de recurs nu pot fi reținute alegațiile recurentului în partea ce ține de lipsa probelor ce ar indica asupra existenței componentei de infracțiune prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, în acțiunile lui Dones Al-dra, or, prima instanță la pronunțarea sentinței s-a bazat exclusiv pe declarațiile inculpatei, care sunt insuficiente, incomplete și contradictorii, dând totodată o apreciere subiectivă declarațiilor părții vătămate, martorilor, cât și inculpatului Baraghin Al. relatate în cadrul urmăririi penale cât și alte probe obiective.

Prin urmare, afirmația recurentului, precum că instanța de apel incorect și unilateral a apreciat probele punându-le la baza hotărârii de condamnare a inculpatei pe episodul încriminat în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, nu poate fi reținută ca temei de admitere a recursului declarat, deoarece, ca probe acestea au fost adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanța inferioară în modul corespunzător.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei rezultă că, instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunilor de către inculpata Dones Al-dra, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivându-și concluzia de vinovăție a acesteia.

Temei de a pune la îndoială legalitatea acestor concluzii nu este.

Critica adusă de apărător referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanța inferioară și careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii lor nu sunt, instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat asupra motivelor admiterii apelului declarat.

O nouă reapreciere a probelor în modul propus de autorul recursului nu poate fi efectuată de către instanța de recurs, deoarece aceasta judecă numai temeiurile de drept.

Colegiul menționează că, la etapa recursului ordinar instanța de recurs nu declanșează un control asupra fondului cauzei, ci verifică doar dacă s-au aplicat corect normele de drept la faptele constatate de instanța de fond și, după caz, de instanța de apel. Colegiul constată că erori de drept în speța nominalizată nu s-au stabilit.

Cu referire la temeiul prevăzut de pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, invocat în recursul ordinar declarat, Colegiul atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și

întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatei de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare (*cauza CtEDO, Rebait și alții c. Franței, din 25.02.1995, nr. 26564/1995*).

Mai mult ca atât, recursul ordinar nu conține o motivare în baza cărei norme urmau a fi încadrate acțiunile inculpatei Dones Al-dra decât cele incriminate, enunțate supra, respectiv în situația în care inculpata nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal nu întrevede necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunilor inculpatei într-o altă normă penală.

Reieșind din argumentele sus-menționate, instanța de recurs conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Prin urmare, Colegiul penal susține concluzia privind temeinicia acuzării referitor la prezența în acțiunile inculpatei Dones Al-dra a elementelor constitutive ale infracțiunii imputate, fapta acesteia corect fiind încadrată în prevederile art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal. Prezența în acțiunile inculpatei atât a elementelor care caracterizează *latura obiectivă* a infracțiunii imputate, cât și a celor care caracterizează *latura subiectivă* ale acestei infracțiuni, au fost demonstrate prin probele enumerate și descrise în pct. 5. al prezentei decizii, acumulate la faza urmăririi penale și examinate în cadrul ședinței instanței de apel.

Astfel, Colegiul conchide că faptelor săvârșite de către Dones Al-dra li s-a dat o apreciere și încadrare juridică corectă, temeiuri de a interveni în hotărârea judecătorească în această parte la fel nu s-au stabilit.

Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Sîrbu Violeta în numele inculpatei Dones Alexandra, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 septembrie 2016, în cauza penală în privința lui *Dones Alexandra* ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 16 martie 2017.

Președinte
Judecătorii

Petru Ursache
Constantin Alerguș
Vladimir Timofti